

S ä h k ö s a n o m a t

4 - 2004

Neverending story XXXVI
Paikat kuntoon
Sistis-Kebabia

Puheenjohtajan palsta

- Kati Kettunen - puheenjohtaja@skilta.cc.tut.fi -

Viimeisiä viedään

Niin se syyslukukausi ja oikeastaan koko vuosi on taas lopuillaan. Syksyn tentit ja harkkatöiden dedikset lähestyvät uhkaavasti ja pitäisi pystyä osoittamaan, että opiskelusta on jäänyt päähän edes jotain. Samoin alkaa istuvan raadin valtakausi lähestyä loppuaan ja kaipa siitäkkin olisi pitänyt jotain jäädä käteen. En siis edes yritä välttää kuluvan vuoden muistelua, vaikka sitä on tälläkin palstalla taidettu harrastaa joka vuosi.

Alkuvuodesta koko porukka puhkui intoa ja ideoita, vaikka toki rutiinin puuttumisen takia joskus lipsahdeltiin itse kullakin. Vuosijuhlasitsit saatiin järjestettyä kunnialla, vaikka edellisvuoden 35-vuotiset kenties hieman osallistujamäärää harven-sivatkin. Kevään tapahtumat vietiin läpi, mitään uutta ja mahtavaa ei keksitty, mutta toivottavasti silti viihdyttiin. Kesä meni enemmän ja vähemmän syksyä suunnitellessa, pääasiassa sähköpostin välityksellä. Syksyllä sitten havaittiin, että ehkäpä olisi hieman enemmän pitänyt suunnitella, mutta kaikki tapahtumat saatiin kuitenkin loppujen lopuksi paikoillaan. Fuksi-illamat olivat uusi kokeilu, idea oli hyvä; toteutus hieman ontui, mutta toivottavasti ensi syksynä saadaan tapahtumaa edelleen kehitettyä.

Syksyn suurena, joskin jäsenistölle hieman näkymättömämpänä saavutuksena voitaneen pitää uuden kopiokonesopimuksen aikaansaamista. Kaikki neljä konetta siis ovat nykyään uutta sukupolvea, joten pelkälle IR:lle (se kone siinä skellarin portaiden vieressä) ei kannata enää jonottaa. Prujumyynti on saatu pyörimään mukavasti laitosten kanssa yhteistyössä, prujukirppikselle toivoisi enemmänkin kiinnostusta.

Mitä siis on jäänyt käteen, lähinnä puhun nyt omasta puolestani. Välillä on ollut todella kiire, kaikki on tuntunut hajoavan käsiin ja on lähinnä vi.....nut. Suurimman osan ajasta kuitenkin on ollut hienoa pyörittää killan toimintaa, ihan sitä arkea. Kohokohtia ovat olleet monet omat tapahtumat, sisarkiltojen ihmisten tapaaminen ja muiden kiltojen jutut, joihin ei ehkä olisi muuten tullut mentyä. Vaikka joskus on tuntunut, ettei mitään muuta elämää enää ehdi olla, olen silti mielestäni saanut vielä enemmän kuin olen antanut.

Onnea ja jaksamista uudelle raadille ja hauskaa joulun odotusta kaikille.

Kati

Sisällys

Julkaisija

Sähköilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh. 03 – 3115 22 73
Fax. 03 – 3115 37 79
E-mail. skilta@skilta.cc.tut.fi
Kotisivu. <http://skilta.cc.tut.fi>

Päätoimittaja

Sakari Siiki
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Taitto

Sakari Siiki

Toimituskunta

Kati Kettunen
Marja Meriluoto
Kalle Sistola
Antti Kangasaho

Kuvat

Sakari Siiki
Sähkökillan arkisto

Painopaikka

Domus-Offset Oy
Painos 200 kpl

Puheenjohtajan palsta	2
Pääkirjoitus	4
Onninen&Ensto-excu	5
Rappauksesta rokkiin	6
Sistis-Kebab	7
Skillan uudet kopiokoneet	8
Tänäkin vuonna fuksit...	10
Skillan raati 2005	12
Jäidentulosauna	13
Neverending story XXXVI	15

Pääkirjoitus

-Sakari Siiki – paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi –

Mortonki!

Aikaa sitten kun Sähkösanomien toimitus alkoi kokoamaan vuoden 2004 viimeistä numeroa, olin sitä mieltä että viimeiseen numeroon ei Joulusta huolimatta laiteta ensimmäistäkään Joulupukin tai tontun kuvaa. Vaan toisin kävi. Heti kannessahan komeilee jos nyt ei pukki niin pukin vermeitä ainakin. Hyvä näin. Kaikesta kaupallisuudesta huolimatta vuoden loppu on kuitenkin perinteiden ja taian aikaa. käydään kotikotona ja sukuloimassa tai vietetään aikaa hyvien kavereiden kanssa. Yhtäkaikki, ollaan yhdessä. Nauttikaa siitä!

Vuoden neljäs Sähkösanomat ei ole niin kantaaottava kuin edellinen. Jatketaan sillä saralla taas ensi vuoden puolella. Ehkäpä jotain opintoihinkin liittyvää on luvassa. =o) Sen sijaan kun selailet eteenpäin löytyy esimerkiksi sivulta kuusi, juttu legendaarisen Paikat Kuntoon-ohjelman isännästä eli Siekkisen Ilarista. Eikä legendaarisuudessa jää paljon jälkeen Kallen kebab-ohjeet sivulla seitsemän.

Paluun tekee myös Neverending story, jonka puuttuessa edellisestä numerosta tuli kovastikin palautetta. Mutta eihän päättymätön tarina voi päättyä. Eihän. Tällä kertaa Sakari lähtee pois saarelta ja saapuu... Niin minne? Se selviää vain lukemalla.

Hyviä Jouluja ja Uusiavuosia

Toivotteleepi

Saku

TOIMITTAJIA

Sähkösanomat laajentaa toimittajakuntaansa jatkuvasti. Jos olet kirjoitus- tai tarinataitoinen niin lähetä postia osoitteeseen paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi ja ilmoittaudu Sähkösanomien toimittajaksi. Voit kirjoittaa jutun mieltäsi painavasta ajankohtaisesta asiasta tai vaikka vain antaa jutun aiheita. Lisäksi Sähkösanomilla on aina nippu aiheita odottamassa ehkäpä juuri sinua. Varsinaista palkkiota Sähkösanomat ei julkaistuista jutuista voi maksaa mutta eiköhän jotain virkistäytymistä kuitenkin toimituskunnalle ole luvassa....

Edellisiin Sähkösanomiin voi tutustua parhaiten joko Skillan sivuilla: <http://skilta.cc.tut.fi> tai Skillan kerhohuoneella.

Onninen&Ensto –excu

-Kati Kettunen-

Syssymällä tuli todettua, että joskus suhteista on tosiaan hyötyä, kun Onninen ja Ensto kutsuivat Sähkökillasta parinkymmenen hengen iskuryhmän tutustumaan toimintaansa paikan päällä. Keskiviikkona 17.11. klo 8.05 excubussi starttasi kohti Vantaata ja Onnisen pääkonttoria. Kohtuullisen myöhäisen herätys ja kovasti toivotut excusämpylät pitivät väen pirteinä lähes koko matkan, vaikka pillimehut jäivät valitettavasti edelleen puuttumaan.

Oppaamme avulla löysimme vaivattomasti ensimmäiseen kohteeseemme kahvin ja pullan ääreen. Aulasta siirryimme auditorioon kuuntelemaan kertomusta Onnisen toiminnasta ja muitakin ohjeita opiskelun ja uran suunnitteluun. Parituntinen meni rattoisasti bullshit-bingo pelatessa (järjestäjän toimesta) ja saimme muun muassa selville, että perheyhtiön omistajilla on 16-25 vuotias tytär. Seuraava kohteemme oli ruokala ja lounaan jälkeen nousimme takaisin bussiin ja nokka käännettiin kohti Porvoota.

Porvoossa piipahdimme pikaisesti Brunbergin makeistehtaalla shoppaamassa matkaevästä jos ei muun niin ainakin sokerihumalan varmistamiseksi. Enstolla pääsimme samantien tehdaskierrokselle ihmettelemään erilaisten sähköjakeluverkon komponenttien valmistusta. Lyhyesti kiteytettynä: metalliaihoita pätkittiin, hiottiin ja yhdisteltiin muoviosiin.

Pullakahvien ohessa pääsimme toteamaan, etteivät sisäverkot aina toimi ja powerpoint-esitysten jahtamiseen voi kulua pidempäänkin. Sitten saimme taas kuulla yritystietoa ja opiskeluvinkkejä, jotka perinteisesti poikkesivat aamupäivän puolella saaduista.

Illan jo hämärtyessä suuntasimme vielä yhdelle tehtaalle ihailemaan tällä kertaa muoviosien valmistusta. Vakuuttavan näköisiä koneita nekin olivat, vaikkeivat sähköteekkaria alan puolesta saaneetkaan innostumaan. Viimeisenä ihailimme vielä tuotennäyttelyä, jossa esiteltiin kaikenlaisia Enston tuotteita.

Lopulta koitti odotetuin ohjelmanumero eli sauna. Bonuksena oli vielä kiitettävän kokoinen 70-luvun öljykriisin aikana rakennettu sprinkleriallas, jota voitaneen reilun kokoiseksi uimaltaaksikin kutsua. Tarjoilua oli niin sapuskan kuin virvokkeidenkin osalta vähintään riittävästi. Ilta sujui mukavasti kahdeksaan asti, jolloin kiitimme isäntiämme ja bussin nokka kääntyi jälleen kohti Tamperetta. Matkaevästäkin riitti, joten ihan yhdellä tauolla ei Herwoodiin asti päästy.

Kokonaisuutena täytyy sanoa, että oli hyvä reissu. Yritysesittelyissä oli mukavasti huomioitu kohdeyleisö, joten pelkkiä avainlukuja ja diagrammeja ei tarvinnut ihastella. Ja tarjoilut olivat tosiaan riittävät. Pientä vihejtä myös annettiin, että kenties olisimme tulevaisuudessakin tervetulleita vierailulle...

Rappauksesta rokkiin

-Sakari Siiki-

Kun haluat katsella telkkarista muutakin kuin visailuja ja tosi-tv:itä niin vaihdapa välillä oikeisiin ohjelmiin. Haluatko miljonääriksi/miljonäärjussin/miljoonamissiksi voi aivan huoletta vaihtaa vaikkapa Avaraan luontoon tai Prismaan. Kaikista fiksuimmin tekniikan opiskelija tekee kuitenkin kun hakee Tv-Tampereen lähetystaajuuden ja nauttii Ilari Siekkisen vetämästä Paikat Kuntoon-ohjelmasta. Paikat Kuntoon-ohjelman formaatti on tutustua korjausrakentamiseen, ei niin perinteisellä rakentaja-rane asenteella vaan ihan oikeasti inhimillisesti ja hurtilla huumorilla. Lisäksi ohjelmassa vilahtelee eri alojen ammattilaisia laidasta laitaan aina Erkka the Laattakingistä lähtien.

Sähkösanomat tapasi Ilari "ILLU" Siekkisen Marraskuun lopulla ravintola Wanhassa Postissa ja yritti lyhyesti selvittää millainen mies on kaiken tuon takana.

Ja kaiken tuon takaa löytyy ei lähelläkään viisissäkymmenissä oleva Hämeenlinnan Tekusta rakennusmestarin paperilla valmistunut rock'n roll taitaja. Käytyään koulut aikanaan Ilari työskenteli rakentamisen parissa aina 90-luvulle eri projekteissa niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Kunnes viimein 90-luvun alussa vasara ja vatupassi vaihtuivat lähes kokonaan rokkiin, akustiseen ja sähkökitaraan. Ilari soitti ja lauloi muun muassa Tampereella paljon mainetta niittäneessä Kolme Cowboyta-yhtyeessä.

Uuden vuosituhannen kynnyksellä Ilarin touhutessa melkein pääasiassa musiikin parissa. Soittokeikkojen ja klubi-iltojen lomaan tuli Tv-Tampereesta tarjous oman ohjelma vetämisestä. Näin alkoi Paikat Kuntoon pyöriä vuonna 2002. Ensimmäinen ohjelma alkoi Ilarille tyypillisesti. Isolla prätäkällä rakennustyömaalle ja haastatteluja tekemään. Nykyään Paikat Kuntoon ohjelmaa on tehty jo noin 240 jakson verran ja lisää on luvassa.

Soittohommissa Ilari luottaa laulutaitoonsa ja kitaraan. Ilarin musisointia kuulee esimerkiksi Paikat Kuntoon-tunnarissa jonka esittää ILLU+ALV. Triviana mainittakoon myös Tampereen Ilveksen tunnari We Are The Kings-biisi jossa Ilari mm. Costellon(säveltäjä) ja Petanderin kanssa kannustaa Ipan aina uusiin urotekoihin. Satunnaisesti Ilarin voi edelleenkin nähdä keikoilla. Musiikkia syntyy ja keikkoja tehdään tarvittaessa.

Lopuksi Ilari joutui pika-haastatteluun josta tähän parhaat palat:

Vaikuttavin paikka jossa olet työskennellyt?

-Tajukangas, luola Pyhä-tunturilla. -25 astetta pakkasta ja bändin kanssa vedettiin sellaisen ison nuotion ympärillä koko keikka.

Kenet haluaisit julkkisvieraaksi?

-Sano sinä!

...öö, Raipe Helminen?

-Tosiaan, pitääkin olla Raipeen yhteydessä. Aika hyvä.

Monta plektraa löytyy taskuista?

-Näitähän on... kolme. Nämä on kaikki Duffyn plektroja. (jokaisessa teksti Duffy ja Yö)

Mitä biisejä voisit suositella Sähkösanomien lukijoille?

-Velvet Revolverin koko tuotanto ja Uriah Heepin The Spell

Ihminen ketä arvostat?

-Pelle Miljoona (Petri Tiili). Pelle on aidosti rehellinen ihminen ja omaa myös aivan loistavan elämäkatsomuksen. Pellen peruslause on: "Ei pidä olla Ahne." Se sanoo paljon.

Sähkösanomat kiittää Ilaria ja toivoo vielä enemmän sähköä kehiin. Insinööripornoahan sieltä jo löytyy. ☺

Sistis-Kebab

-Kalle Sistola-

Minut paremmin tuntevat henkilöt tietänevät omalaatuisten suhteiden kebab-genreen. Tätä jaloa ruokaa saakin Tampereella sangen helposti. Jonkin aikaa sitten ajattelin kuitenkin kokeilla, miten helposti kyseisen ruokalajin valmistaminen onnistuisi itse. Samalla tuli pohdittua, olisiko elektroniikkateollisuuden totaalisen maastapaon mahdollisesti yllättäessä mahdollista perustaa kilpaileva yritys Punjabille ja Jalopenolle.

Pitaleivät (2-3 kpl):

2 dl vettä
½ pkt hiivaa
4-5 dl vehnä jauhoja
1 tl suolaa

Liha:

300-400g naudanlihaa

korianteria
yrttisuolaa
valkosipulijauhetta
ketsuppia
chiliä

Tsatsiki-kastike:

1 tlk Bulgarianjugurtia
tuoretta kurkkua

Lisäksi:

Kiinankaalia
Salaattikastiketta
Salsakastiketta
Jalapeno

Pita-leipien reseptinä voi kokeilla jotain muutakin. Internet tarjoaa joitain ohjeita. Omanikin on joskus netistä löytämäni ja myöhemmin soveltamani. Itse leipien valmistus ei ole vaikeaa.

1. Veden on oltava kädenlämpöistä. Hiiva liuotetaan siihen
2. Vehnäjauhot ja suola sekoitetaan veteen. Kokeile ensin neljällä desilitralla jauhoja ja lisää niitä varovasti, jos taikina tuntuu liian löysältä.
3. Jätä taikina lämpimään paikkaan kohoamaan ja anna sen kohota noin kaksinkertaiseksi. Hyvä paikka tähän on esimerkiksi keittiön lavuaari, johon lasket vettä.
4. Tee taikinasta 2-3 pikkupullaa, jotka painat ohuiksi lätyiksi.
5. Paista 250 asteessa noin 10 minuuttia.

Lihaksi kannattaa valita joko naudanlihalastuja tai sitten ohuita suikaleita. Myös jauheliha kelpaa. Maustaminen on tietenkin oman maun mukainen, mutta ainakin itse olen pitänyt korianterilla ja yrttisuolalla maustetusta. Ketsuppina kannattaa käyttää esimerkiksi Mexican-Ketsuppia. Se tuo oman makunsa. Ruskista liha siis paistinpannalla ja mausta samalla ja anna vielä hetken aikaa muhia pienellä lämmöllä.

Lisukkeena olen käyttänyt usein tsatsiki-kastiketta, vaikka se ei ihan standardin mukainen kebab-lisuke olekaan. Bulgarianjogurtista ja raastetusta kurkusta tulee hyvä kastike. Raasta kurkkua oman mielesi mukaan.

Pienitty kiinankaali, valkosipulin makuinen salaattikastike ja tulinen salsakastike ovat meikäläisen suosikkilisukkeita. Jos haluaa oikein brassailla, niin yksi jalapeno tuo lisää filistä.

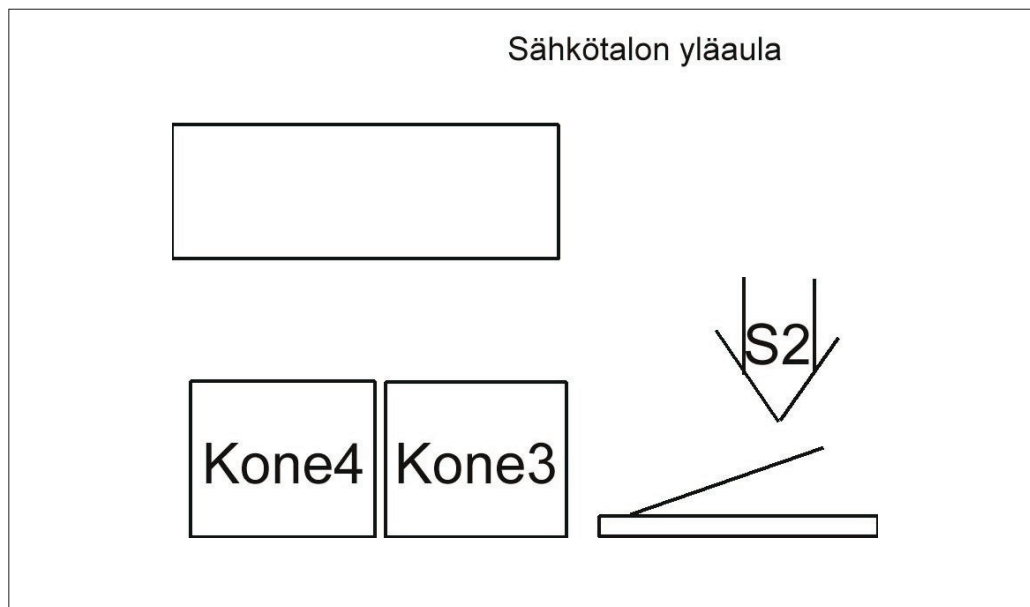
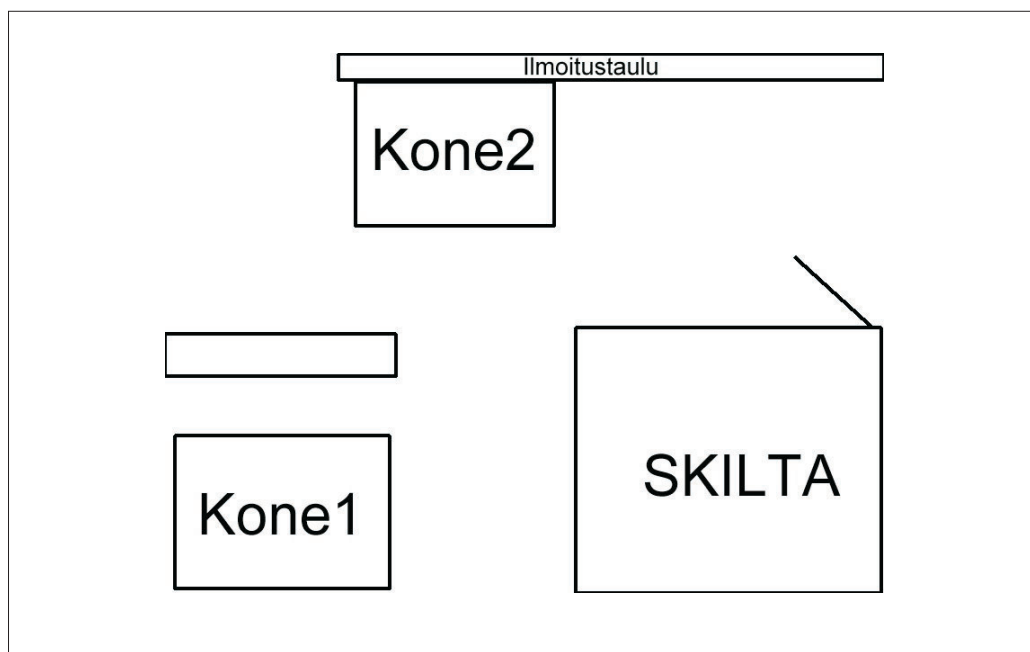
Tulee tosiaan ihan mukavan makuista ja melkoisen erilaista verrattuna ravintoloiden tarjoamiin. Sistis-Kebab on todistetusti pirstävä vaihtoehto pasta- tai riisiruokille. Tunnustusta on tullut jopa erään Indecsin edustajan suunnalta, joten tuottee

Kopiokoneet uusiksi

-Antti Kangasaho-

Ei enää hajoilevia kopiokoneita ja jatkuvia paperitukoksia, skillan kopiokonekanta on uusiutunut! Vanhat koneet on korvattu digitaalisilla Canonin iR5000- koneilla, jotka ovat lähes uusia ja huomattavasti edeltäjiään varmatoimisempia. Kaikissa koneissa on mahdollisuus tallentaa tavaraa muistiin myöhempää tulostusta varten, mutta tällä hetkellä ainoastaan skillan vieressä olevalla koneella (Kone1) on tallennettuna tenttejä ja prujuja, mutta palvelua tullaan varmastikin jatkossa laajentamaan muillekin koneille.

Iloista kopiointia, ja muistakaa ottaa korttinne mukaan koneesta lopetettuanne. Ja huomio, käyttäkää kalvokopioihin vain skillasta ostettuja kalvoja, muuten voi tulla pahaa jälkeä.

Näin tulostat tentin/prujun kopiokoneelta

- 1: Syötä kortti lukijaan
- 2: Valitse "mailbox"
- 3: Valitse haluamasi kurssin lokero
- 4: Valitse haluamasi tentti tai pruju ja paina "Tulostus"
- 5: ja hetken kuluttua olet uuden tulosteen onnellinen omistaja
- 6: Muista ottaa kortti mukaan lähtiessäsi!

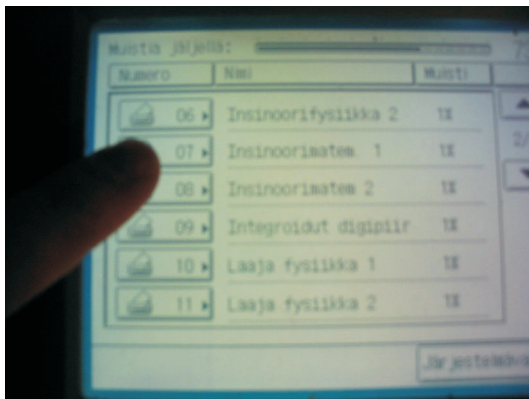
1

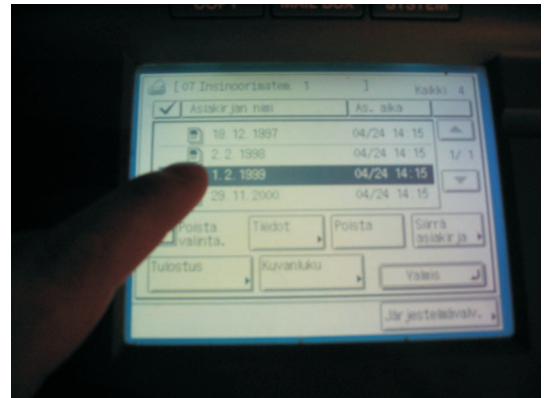
2

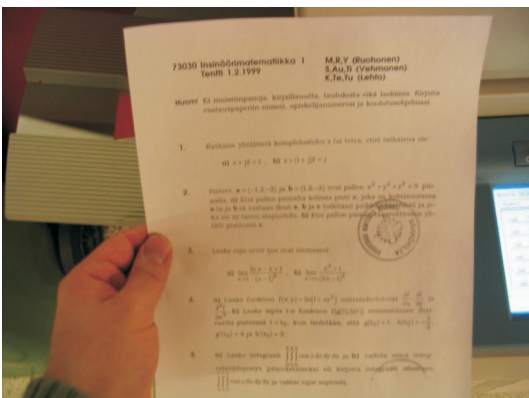
3

4

5

6

Tänäkin syksynä Skillan fuksit ovat voineet...

-Maija Kumpulainen-

...käydä Tampereen Teknillisessä Yliopistossa.

Hyvin suositeltava käyntikohde useammankin päivän ajaksi, etenkin koska kaikki fuksit periaatteessa opiskelevat tässä kyseisessä paikassa.

...opiskella.

Luentoja on tarjolla yhden suurenpuoleisen koulullisen verran, joten jokainen halukas on voinut suorittaa itseään kiinnostavia kursseja. Tässä tapauksessa paino on sanalla "halukas".

...eksyä käytäville.

Kyllähän Sähkötalon ja muunkin yliopiston pohjapiirustus on hyvin selkeä, eikä opasteista ole pula. Mutta aina ei siltikään voi olla varma, minkä kulman takana harkkaluokka piilottelee. Ja YTHS, mitenkä sinne nyt mentiinkään?

...käydä Skillassa.

Sähkökillan puhtaana kiittelevä kiltahuone houkuttelee ihmisiä kuin pillipiipari rottia, ja ovet ovat avoinna kaikkien käydä. Flipperit löytyvät heti ensimmäisen oven takaa limsakoneiden vierestä, Aku Ankat ja Tieteen Kuvalehdet odottavat sohvien ja pelikorttien lähellä lehtikaapissa jonne ahkerat vierailijat ne luettuaan kiikuttavat.

...tutustua uusiin ihmisiin.

On hyvin epätodennäköistä, että yksi fuksi tuntisi kaikki 160 uutta sähkön fuksia ja vanhemmat sinihaalarit siihen päälle. Puhumattakaan koulun tuhansista muista opiskelijoista. Kukaan kellä riittää halukkuutta jutella ihmisten kanssa, ei voi välttyä uusilta tuttavuuksilta. Millään.

...syödä Edisonissa.

Tai Zipissä, Newtonissa tai kahviloissa. Lämmintä ruokaa tarjolla kuusi kertaa viikossa, usein hyvää vaihtelua omille kokkauksille.

...fuksisuunnistaa Hervannassa.

Hervanta tutuksi, sillä mikä olisikaan parempi tapa painaa mieleensä Bommarin sisäänkäynti tai Mikontalon pihan sijainti kuin suorittaa muutama mielenkiintoinen rasti ja yrittää lahj.. vakuuttaa tuomarit oman joukkueensa parhaimmuuden kannalle.

...pukeutua siniseen haalariin.

Tänä vuonna haalarinhankinta luisti kuin kiillotettu saippua, ja haalarit jaettiin 14.10. Konetalon aulassa. Tämä kestävä ja kunnioitettu vaatekappale on oivallinen paikka haalarimerkkien kiinnitykseen, muunkinlainen koristelu on hyvin sallittua.

...hankkia haalarimerkkejä.

Näiden haalarien kaikkien aikojen suosituimpia koristeita saa ostaa erilaisten tapahtumien yhteydessä, tai esimerkiksi Skillan myyntikopista. Merkkejä voi myös vaihdella muun haalarikansan kanssa.

...osallistua fuksikasteeseen.

Soihdut sammuu, mutta kaste hoidettiin kunnialla.

...kerätä fuksipisteitä.

Fuksipisteet ovat niitä merkintöjä, joita kirjaillaan fuksipassiin kun passin omistaja on ollut aktiivinen ja käynyt tapahtumissa. Tai värittänyt passinsa sivuja, tai opiskellut. 180 pisteellä ansaitsee aidon teekkarilakin, mutta jo 90 kappaleella teekkarilakkimerkin.

...juosta bussipysäkillä hiirtäkin nopeammin.

Hervannassa bussipysäkki on aina lähettyvillä, jos fuksille iskee tarve päästä pois armaan koulunsa lähettyviltä. Ja koska se bussipysäkki on niin lähellä, ei sinne lähdön kanssa tarvitse pitää mitään erikoisempaa kiirettä. Ja ainahan menee seuraava bussi.

Tässä artikkelissa mainitut asiat on mahdollista tehdä niin kesällä kuin syksyllä, lähes riippumatta fuksin iästä, aktiivisuudesta ja rahatilanteesta. Eikä yhdenkään kohdan toteutus ole mahdotonta teekkarillekaan, mutta se nyt on epäoleellista.

Domus-Offsetin mainos

Sähkökillan RAATI 2005

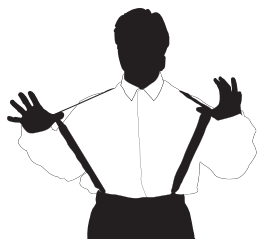
Sähkökillan uusi raati on seuraavanlainen. Yhteystiedot ja kuvat löytyvät tietysti: <http://skilta.cc.tut.fi>

Puheenjohtaja: Ari Moilanen

Sihteeri: Maija Kumpulainen

Isäntä: Jouni Kosunen

Excursiovastaava: Veera Höglund

Rahastonhoitaja: Matti Lahdenperä

Kiltamestari: Lauri Siljander

Tiedotusvastaava: Mikko Saransaari

Opintovastaava: Paula Heikkilä

Fuksikapteeni: Santtu Karppinen

Tervetuloa talvi, tervetuloa järven jäät

-Maija Kumpulainen-

Pitkälle edennyt syksy on alkanut muuttua jo talveksi, ja jälleen koetti yhden Skillan perinteen aika. Jäidentuloa juhlistettiin isäntäporukan ja 23 juhlijan voimin Ensilän saunalla 26.11.

Tuona lumisena perjantaina etujoukot kulkivat lämmittämään saunan ja ripustamaan halogeenit kentän laidalle jo hyvissä ajoin. Matkalla poikettiin Tupsulassa tervehtimässä päätoimittajan kämppiksen koiranpentua... eikun siis lainaamassa mölkkyysettiä. Eikä matkalla saunalle edes ajettu kertaakaan ojaan. Ei tosin ollut ojaanajon vaaraakaan.

Kuuden jälkeen ovesta pölähti sisään joukko juhlijoina, jotka ohjattiin aluksi kanapastan kimppuun. Jäidentulon juhlijoiden iloinen mieliala oli valmisteltu jo bussimatkan aikana tarjoamalle heille huvitukseksi salaperäinen puuhapussi.

Ilta sujui miellyttävästi takkahuoneessa syöden ja seurustellen, ja lähes jokainen kävi myös saunomassa. Jotkut useammankin tunnin ajan.

Ulkoiluakin harrastettiin, ja paljon. Lahdenperän Matti voitti mölkkyy-kisoja, Kettusen Kati hyppäsi järveen ja sieltä pois kaniinin nopeudella ja kyykkäkentällä oli ainakin yksi lumienkeli.

Kokonaisuudessaan jäidentulosauna oli hyvin onnistunut tapahtuma. Sauna lämpimänä, ruokaa ja juomaa riittävästi, mahdollisuus ulkoilma-aktiviteetteihin ja hyvä seura rentouttivat jokaista. Päivämääräkin oli oikein valittu. Samana päivänä jäät nimittäin tulivat Näsijärveen, Ensilän laivalaiturin kupeeseen.

Nokia-mainos

Vacon-mainos

Neverending story XXXVI

"...Ei jumalauta! Keskellä turppujen saarta ja lantikan pellin alta kuuluu säkkipillin soittoa. Jopa äitimuorini olisi vaikea uskoa mihin soppaan poikansa on joutunut. Nyt on toimittava nopeasti."

Salamannopeasti Sakari hyppäsi Land Roverin löysille nahkapenkeille ja suuntasi kohti saaren ainoaa lentokenttää. Se olisi nopein ja näin ollenärkevin tapa poistua tältä oudolta saarelta. Onneksi Sakarin paluulipussa oli avoin päivämäärä joten paluu tuskin tuottaisi ongelmia. Tai ainakin Sakari luuli niin.

"Huh ja puh-huijaa..." totesi sa(n)karimme kun viimein istahti turistiluokan ahtaalle mutta ah' niin turvallisellessä penkille. Lentoemännät tekivät viimeisiä tarkastuksiaan ja koneen moottorien ääni voimistui voimistumistaan. Rullausta, kiihdytys, nousu ja ilma.

Sakari tunsikin kuinka viime aikojen ikävät tapahtumat valuivat pois mielestä ja olo alkoi selvästi kohentua. Mutta silti Sakari mietti tapahtumia lentokentällä. Miksi hän ei ollut nähnyt siellä muita matkustajia? Kuinka turvatarkastuksesta voi päästä läpi oravien kanssa? Mihin katosivat heinäsiirakat? Miksi enää ei tehdä kahvikuppeja jotka eivät täriseisi kädessä...? Näin tuumien Sakari vaipui hiljalleen kohti unenomaista tilaa.

Herätys ei ollut kaunista katseltavaa. Isot miehet raahaavat Sakaria jaloista mumisten jotain outoa, Sakarille tunnistamattomia kieliä. "Mä tän arvasin!" noitui Sakkeus ja yritti rimpuilla irti. Oravat juoksivat iloisesti Sakarin pään ympärillä kun se toistuvasti kumahteli betonilattiaan päästään mm. sellaisia ääniä kuin BOINK, KLANK ja BOJO-JOINNNG! Onneksi nuo äänet viimein hiljenivät. Toisin kuin uudet äänet jotka liittyivät kipuun ja siihen etteivät isot verenvurkaumat yksinkertaisesti mahdu pieneen päähän. Sakarin teki mieli tunkea jotain päähänsä ja päästää paha pois. Samassa Sakarin päähän tuntui tunkeutuvan jotain. Tunnistamaton kieli, jota muukalaiset olivat äsken puhuneet, alkoi muistuttaa etäisesti Sakarin äidinkieltä. "Olenkohan Vagonien aluksessa ja päähäni on tungettu Baabelinkala? Niin, tuo tuntuisi loogiselta. Ja hei, nämä olennot näyttävätkin aivan siltä kuin he alkaisivat kohta lausua runoja. Ja rumia ovat. Täältä on päästävä pois!" Hetkessä ilma oli täynnä Sakarin viuhkavia jalkoja ja käsiä. Lähinnä oleva muukalainen sai hetkessä kokea karvaasti miltä tuntuu niellä kokonaista oravaa. Tuskin muut ehtivät edes liikahtaa kun Sakari oli juoksuaskelin matkalla kohti ovea ja vapautta. Ovi ei onneksi ollut lukossa ja vain haju jäi kun Sakarin hahmo painoi pitkän käytävää kohti toista ovea.

Tämän oven takana avautui karmea näky. Peikkoluola. Seinät oli koristeltu erinäköisillä ja erikokoisilla pienten punaisten ihmisten kuvilla ja näiden keskellä oli suurin peikko, iso ja karvainen otus. Pelotti. Sakari käveli läheiselle baaritiskille ja tilasi oluen. Virvoittavan hetken jälkeen Sakarille valkeni mitä oli tapahtunut ja missä hän oli. Hänhän oli tullut takaisin Rovaniemen kansainvälisellä lentokentällä ja ne muukalaiset olivat kentän henkilökuntaa, mutta miksi he olivat pahoinpidelleet häntä? Ja mitä mustaa litkua he olivat hänen päähänsä kaataneet? Missä oli oravat? Kysymyksiä enemmän kuin vastauksia. Tuttu tilanne.

Siinä samassa Sakarin ohitse kiiruhti huikaisevan turpeahuulinen nainen. Sakari oli tukehtua omaan kuolaansa kun hän katsoi tuota jumalaisen olennon menoa kohti lähtöselvitystä. "Oi rakkaani! Odota!" huusi Sakari ja sai...

-Sakari-

	
Ihmiset ja Teekkarit -tuonne ulos loskaan ja räntään kukaan mene	Kavala kylmä maailma -ei riitä opintotuki elämiseen tänäkään vuonna
Skillan uudet kopiokoneet -voe mahoton mikä vehkehet!!	Ikkunat -ainakin 2000, 98 ja xp
Joulu -on se kuitenkin ihan ok	Tenttiviikot -ei voi ihminen voi tietää noin paljoo

Aattoillan riemua

*Joulu on leppujen lepuksi ihan pas-
seli juhla keskellä lumen ja jään ai-
kaa...*

*Menenmoista tenttua painaa
pitkin pihaa ja lapset auttaa
äitiä keittiössä niin että tuntuu.*

*Kiireiseen elämänrytmiin tulee tauko
kun isä tulee kotiin illalla töistä
ja on aika lahjojen ja pukin, jolla on
pussit täynnä ja haluaisi äiskään,
ishän ja lapset niitä jakamaan kun kaikkien lahjojen
kanssa painimaan, ei jaksa
pukki enää yksin käydä. On pukki
vanha.*

*Viimeisen lahjan saa perheen lemmikki-
lehmä,
ihan ehtaa A.M:ta lahjapakettissa*

*Enää innostua
ei jaksa kenkään on riemua jo riittänytkin
antaa olla
lapset jo lahjojen, on aika käydä nukkumaan
tuumii isä
ja peittelee pienoiset uneen
ja avaa
heille unten satumaan
kos-
ka äiti on vielä hereillä antaa isä äidille vielä joulupu-
-sun!*

